

РЕШЕНИЕ

№ 1708

гр. София, 17.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11476** по описа за **2020** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от И. Т. Т., от [населено място], чрез пълномощника си адв. С. срещу решение от 21.10.2020 г. на софийски районен съд, НО, 104 състав по НАХД № 3692/2020 г., с което е потвърдено НП № 19-4332-008703/16.05.2019 г., издадено от ВПД началник сектор, в отдел ПП, към СДВР, с което на основание чл. 183, ал.2, т.11, на жалбоподателя Т., за нарушение на чл. 40, ал.2 ЗДвП е наложена глоба в размер на 20.00 лв., както и на основание на чл. 175, ал.1, т.5 ЗДвП, на жалбоподателя, за нарушение на чл. 123, ал.1, т.3, б. В е наложена глоба в размер на 100,00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като твърди, че решението на СРС е немотивирано, тъй като не е отговорено на направените от жалбоподателя възражения. Счита, че при издаване на АУАН и НП не са изяснени всички въпроси относно административната отговорност на жалбоподателя. Оспорва описаната в НП фактическа обстановка, както и доказателствата, които я подкрепят. Намира, че е лишена от право на защита, тъй като не са изложени никакви мотиви, обуславящи извода за нарушение на закона. Предвид възражението на Т., посочено във възражението, че не се е намирала на ул. К. водопад в часа на твърдяното нарушение,

ответникът не е изложил никакви мотиви за оборване на презумпцията за невинност. Освен това намира, че дори да е налице нарушение на закона, то е приложима разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, тъй като се касае за спукана пластмаса на регистрационния номер, т.е. незначителен е вредоносния резултат. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А., който поддържа жалбата. В писмени бележки излага съображения за наличие на маловажност на нарушението и приложимост на чл. 28 ЗАНН.

Ответникът, началник сектор в отдел ПП, към СДВР, не взема становище по жалбата и не се представлява в съдебно заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За да състави АУАН № 090562/17.04.2019 г., мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР Е. П. установил, че на 09.01.2019 г., около 13.30 ч., И. Т. Т., като водач на лек автомобил Нисан А., с рег. [рег.номер на МПС], когато на ул. К. водопад, в [населено място], пред № 59, при маневра да излезе от реда на паркираните автомобили назад, не осигурява човек, който да я направлява при движение на зад, при което причинява ПТП с паркирания зад нея лек автомобил Тойота Корола, с рег. [рег.номер на МПС], като му уврежда предната регистрационна табела, след което напуска мястото на ПТП без да уведоми органите на МВР. Актът е съставен в присъствието на И. Т. Т., като ѝ е връчен срещу подпис. Същия е подписан от нарушителя с възражение, в което е посочено, че в посочения час не е била на ул. К. водопад.

АУАН е състав в присъствието на свидетелите Д. Т. и С. А..

За установяване на нарушението, свидетелят Т. е дал сведение от 09.01.2019 г., в което е посочил, че на посочената дата, бил паркирал автомобила си на ул. К. водопад, когато видял, че друг автомобил спрял пред него. Лекият автомобил бил червен, с рег. [рег.номер на МПС]. Шофьорът на червения автомобил дал на заден ход и натиснал собствената на свидетеля автомобил, така че спукал пластмасата на предния регистрационен номер.

За ПТП-то е съставен протокол за ПТП № 1714764 от 09.01.2019 г. В протокола за ПТП не са посочени данни за участник 1 в ПТП, т.е., за извършителя на нарушението. Служителят на отдел ПП, към СДВР, посетил местопроизшествието, е изготвил докладна записка, в която посочил, че Нисан А., с рег. [рег.номер на МПС] е напуснал ПТП.

Наказаното лице е подписало декларация от 17.01.2019 г., с която декларира, че на 09.01.2019 г. управлявала лично собственият ѝ лек автомобил Нисан А., с рег. [рег.номер на МПС], но в 13.30 ч. не е била на ул. К. водопад.

По делото е представена справка картон на водача И. Т., от която е видно, че лицето е санкционирано многократно за нарушения на ЗДвП.

Въз основа на така описаната фактическа обстановка, ВПД началник сектор към отдел ПП, към СДВР, съставил НП № 19-4332-008703/16.05.2019 г., в което е описана и възприета, изложената в АУАН фактическа обстановка, а именно, че на 09.01.2019 г.,

около 13.30 ч., И. Т. Т., като водач на лек автомобил Нисан А., с рег. [рег.номер на МПС], когато на ул. К. водопад, в [населено място], пред № 59, при маневра да излезе от реда на паркираните автомобили назад, не осигурява човек, който да я направлява при движение назад, при което причинява ПТП с паркирания зад нея лек автомобил Тойота Корола, с рег. [рег.номер на МПС], като му уврежда предната регистрационна табела, след което напуска мястото на ПТП без да уведоми органите на МВР. С това, Т. е нарушила разпоредбите на чл. 40, ал.2 и чл. 123, ал.1, т.3, б. В ЗДвП, тъй като е реализирала ПТП при маневра на заден ход, поради това, че не наблюдава непрекъснато пътя за автомобила, след което напуска мястото на произшествието, без да изпълни задължението си да уведоми службата за контрол при наличие на разногласия относно обстоятелствата.

С НП на жалбоподателя И. Т. са наложени две наказания – на основание чл. 183, ал.2, т.11, за нарушение на чл. 40, ал.2 ЗДвП е наложена глоба в размер на 20.00 лв., и на основание на чл. 175, ал.1, т.5 ЗДвП, за нарушение на чл. 123, ал.1, т.3, б. В е наложена глоба в размер на 100,00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец.

Не са представени доказателства за връчване на НП на жалбоподателя.

По делото е представена заповед № 81213-515/14.05.2018 г., с която министъра на вътрешните работи е определил полицейските служители, които могат да издават фишове за налагане на глоби и да издават АУАН по ЗДвП, както и лицата, които могат да издават НП. Сред тях, в т.1.2 са записани и полицейските служители при ОПП, в ГД НП. В т.2.6 са посочени лицата, компетентни да издават НП и по-конкретно такива компетентни лица са зам.-началник на отдел ПП началниците на сектори в ОПП, към СДВР.

За изясняване на фактичката обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан актосъставителя, както и лицето, дало сведения за настъпилото ПТП и лекия автомобил, който го е реализирал. Свидетелят Т. свидетелства, че по време на ПТП-то е бил вътре в неговия лек автомобил. След реализиране на ПТП, Т. е слязла от нейния автомобил, като казала, че има работа и много бърза, си заминала.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение от 21.10.2020 г. по НАХД № 3692/2020 г., с което е потвърдено НП № 19-4332-008703/16.05.2019 г., издадено от ВПД началник сектор, в отдел ПП, към СДВР, с което на на основание чл. 183, ал.2, т.11, на жалбоподателя Т., за нарушение на чл. 40, ал.2 ЗДвП е наложена глоба в размер на 20.00 лв., както и на основание на чл. 175, ал.1, т.5 ЗДвП, на жалбоподателя, за нарушение на чл. 123, ал.1, т.3, б. В е наложена глоба в размер на 100,00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение на СРС от 21.10.2020 г. по НАХД № 3692/2020 г., с което е потвърдено НП № 19-4332-008703/16.05.2019 г., издадено от ВПД началник сектор, в отдел ПП, към СДВР, с което на на основание чл. 183, ал.2, т.11, на жалбоподателя Т., за нарушение на чл. 40, ал.2 ЗДвП е наложена глоба в размер на 20.00 лв., както и на основание на чл. 175, ал.1, т.5 ЗДвП, на жалбоподателя, за

нарушение на чл. 123, ал.1, т.3, б. В е наложена глоба в размер на 100,00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от И. Т. Т. допустима жалба, тъй като не са представени доказателства за връчване на НП на жалбоподателя.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

АУАН е издаден от компетентен орган мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР, а НП от ВПД началник на сектор в отдел ПП, към СДВР, надлежно упълномощени, в предвидената от закона писмена форма, със заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/. Установената безпротиворечиво фактическа обстановка е възпроизведена в съответствие с правилата по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като административнонаказаното лице не е възпрепятствано да разбере за кое свое деяние /действие или бездействие/ му е наложено и конкретното административно наказание.

АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен е издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани в нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил. Съдът поддържа становище, че водещи до отмяна на акта са тези нарушения, които са съществени, а съществени са тези нарушения, които поставят под съмнение истинността на правно или доказателствено значимите факти в конкретния случай, или които ограничават или нарушават правото на защита на страните.

За да потвърди НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като

е счел, че извършеното нарушение е безспорно доказано от събраните доказателства, и най-вече от показанията на другия участник в ПТП-то, както и на основание на това, че не са представени доказателства, които противостоят на сведенията, дадени от свидетеля Т., потвърдени и доизяснени при разпита му в съдебно заседание от съдия. В този смисъл, СРС е възприел изложеното в НП относно извършеното нарушение. Приел за доказано е, че на 09.01.2019 г., около 13.30 ч., И. Т. Т., като водач на лек автомобил Нисан А., с рег. [рег.номер на МПС] , когато на ул. К. водопад, в [населено място], пред № 59, при маневра да излезе от реда на паркираните автомобили назад, не осигурява човек, който да я направлява при движение назад, при което причинява ПТП с паркирания зад нея лек автомобил Тойота Корола, с рег. [рег.номер на МПС] , като му уврежда предната регистрационна табела, след което напуска мястото на ПТП без да уведоми органите на МВР.

Съдът споделя изложеното в решението на СРС, поради което счита, че решението е правилно и законосъобразно. Съдът намира, че по делото е доказано извършеното от страна Т. нарушение на правилата на ЗДвП, тъй като по делото, както и пред административния орган не са представени никакви доказателства оборващи доказателствената стойност на изложеното в АУАН, както и на изнесеното от свидетеля Т. в предоставените от него сведения, потвърдени при разпита му пред съдия. Касаторът е възразила срещу изложената фактическа обстановка, и по-конкретно относно нейното участие в ПТП-то, но не е представила никакви доказателства, от които да се разколебае изложеното в АУАН. Не е достатъчно просто да се възрази срещу нещо, за което са представени доказателства, а следва да бъде доказано това възражение. И тук следва оспорващия да прояви активност, а не да очаква, че ответния орган ще следва да доказва изложеното от него в АУАН и НП.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за допуснато съществено процесуално нарушение като фактите по делото не са изяснени в пълнота и фактическата обстановка не е установена с необходимата категоричност. Съгласно чл.189, ал.2 ЗДвП, в административнонаказателното производство редовно съставеният акт за установяване на административно нарушение има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. Такова доказване, както се изложи по-горе не е проведено, а констатациите в АУАН и НП не са опровергани, напротив подкрепят се с доказателства, събрани както в административната преписка, така и по делото.

С оглед значимостта на охраняваните обществени отношения, обезпечаващи безопасността на движението по пътищата, конкретните нарушения не биха могли да бъдат квалифицирани като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, поради което съдът намира изложените възражения в този смисъл за неоснователни. В този смисъл размера на причинените от ПТП-то щети, не е от съществено значение. Напротив, водещи в случая са фактите, свързани със самите нарушения и поведението на касатора, който ги е извършил, както и с отношението на Т. към извършеното от нея. Очевидно, че тя е приела безкритично причиненото от нея ПТП, тъй като единствено го е регистрирала като такова, но поради наличие на други ангажименти, е negliжирала нарушението, с което пък е допусната да извърши друго такова, като е напуснала мястото на ПТП. Причиняването на ПТП, без значение размера на причинените щети, следва да се отрази, като страните подпишат двустранен протокол, в случай, че не могат да постигнат съгласие по отношение на обстоятелствата, следва да извикат контролните органи, които да констатират на място нарушението. Без да е

изпълнила нито едно от задълженията си като участник в ПТП, съзнателно жалбоподателя е нарушила правилата на ЗДвП.

Размерът на причинените вреди ще имат значение, едва след влизане в сила на редакцията на §1, ал.1, т.4 от ДР на ЗАНН, което обаче ще стане една на 23.12.2021 г. Но и тогава, освен размера на щетите ще се преценява в съвкупност с други обстоятелства.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решение от 21.10.2020 г. по НАХД № 3692/2020 г. на СРС, 104 състав е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено, а касационната жалба оставена без уважение.

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя не се дължат разноски.

Ответникът не претендира такива, поради което не следва да му се присъждат.

По изложените съображения, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.10.2020 г. по НАХД № 3692/2020 г. на софийски районен съд, НО, 104 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.